

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316215689
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1316215689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci o rozvod manželstva na návrh manžela: A. O., H. M. XX.XX.XXXX, C.: Š. Č.. X, C. proti manželke: Ľ. O., Q.. F., H. M. XX.XX.XXXX, C. Š. Č.. X, C. zastúpenej JUDr. Jánom Pekárom, advokátom so sídlom: Potočná 191/39, Skalica na odvolanie manželky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 30. novembra 2017, č.k. 16Pc/7/2016 - 54 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 30. novembra 2017, č.k. 16Pc/7/2016 - 54, **p o t v r d z u j e**.

II. Manželka má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 30. novembra 2017, č.k. 16Pc/7/2016 - 54, rozhodol tak, že manželstvo účastníkov: A. O., H. M. XX.XX.XXXX B. Ľ. O., Q.. F., H. M. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 04.06.1994 v Bratislave a zapísané v knihe manželstiev bývalého Obvodného úradu Bratislava III., vo zväzku 18, ročník 1994, na strane 86, pod por. č. 42, rozviedol. O trovách konania rozhodol tak, že manžel je povinný nahradiť manželke v plnom rozsahu trovy konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom zo dňa 21.09.2016, sa manžel domáhal proti manželke rozvodu ich manželstva, uzatvoreného dňa 04.06.1994 v Bratislave, z ktorého nepochádzajú žiadne deti. Posledné spoločné bydlisko manželov bolo na adrese: Š. Č.. X, C.. U manžela ide v poradí o druhé manželstvo, u manželky v poradí o prvé manželstvo. Obaja manželia sú zdravotne postihnutí, manželka je na invalidnom vozíku a je odkázaná na pomoc a starostlivosť iných. Návrh na rozvod manželstva manžel ďalej zdôvodnil tým, že manželstvo, bolo spočiatku, dobré. Manželka, ktorej krédo je pomáhať druhým, najmä postihnutým ľuďom, si zriadila neziskovú organizáciu Centrum samostatného života a manželia sa spolu venovali tejto činnosti. Manžel robil manželke osobného asistenta a bol jej k dispozícii počas 20 rokov spolužitia 24 hodín denne, pomáhal jej s osobnými vecami, osobnou hygienou, varením, činnosťou v uvedenej organizácii, chodil na úrady, ministerstvá, atď.. Neskôr si manželka zobrala do spoločnej domácnosti aj svoju matku, čo pre manžela znamenalo ďalšiu zvýšenú starostlivosť a preto, manžel žiadal, aby sa na tejto starostlivosti o matku manželky podieľali aj jej ďalší súrodenci, avšak k zmene neprišlo. Fungovanie v takomto zväzku bolo pre manžela veľmi náročné fyzicky aj psychicky, navyše je manželka veľmi direktívny typ človeka, každého riadi, usmerňuje a manžel sa cítil veľmi obmedzený. Za danej situácie sa zhoršil aj vzťah s jeho vlastnými deťmi z predchádzajúceho vzťahu, prestali sa pravidelne stretávať a odcudzili sa. Ďalej manžel uviedol, že počas manželstva prežíval náročné chvíle, nakoľko aj keď sám chodil do práce, avšak kedykoľvek manželka potrebovala, prišiel jej domov pomôcť. Večer manželka často pracovala pri počítači a manžel

musel čakať aj do neskorých večerných hodín, kým skončí, aby jej mohol pomôcť s uložením sa spať a až potom si mohol sám ísť ľahnúť spať. Ako najhoršie uviedol, že sa počas posledných rokov úplne odcudzili a manžel pociťoval zo strany manželky veľký tlak na neho, veľmi ho obmedzovala, ovládala, musel plniť iba jej potreby, ako manželia už spolu nedokázali ani riadne komunikovať a dlhodobo nefungovali po žiadnej stránke. Manželka manžela začala postupne aj citovo vydierať, keď sa 2 krát pokúsila o samovraždu a v roku 2015 bola po neúspešnom pokuse hospitalizovaná na psychiatrii, odkiaľ na vlastnú žiadosť odišla. Situácia sa medzi manželmi vyhrotila do tej miery, že manžel, ktorý už k manželke nič necítil sa v roku 2014 odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Od toho času býva v Krškanoch, s manželkou neudržiava takmer žiadny kontakt, starajú sa o ňu osobné asistentky. Manžel v súčasnosti udržiava mimomanželskú známosť, má partnerku, s ktorou nežije, avšak sa pravidelne stretávajú a nemá záujem zotrvať v manželstve ani obnoviť manželské spolužitie, nakoľko k manželke nič necíti a manželstvo účastníkov je iba formálne, nespĺňa žiadnu funkciu, keďže manželia spolu nežijú, nehospodária spolu a intímne sa nestýkajú.

3. Manželka sa k návrhu na rozvod manželstva, doručenému spolu s poučením o procesných právach povinnostiach, vyjadrila písomne dňa 03.01.2017 pričom uviedla, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí a na svoju obranu uviedla, že sa s manželom poznajú od roku 1993 a v roku 1994 mali civilný sobáš, pričom manžel už bol rozvedený a mal 2 deti, každé s inou ženou, ktoré sú už dospelé, a o ktoré sa sám staral. Uviedla, že manžel od samého počiatku vedel o jej zdravotnom stave a o jej progresívnom ochorení (svalová dystrofia) a napriek tomu trval na sobáši, presviedčal ju, že bude stále s ňou, v dobrom aj zlom a 20 rokov ani medzi manželmi žiadne väčšie hádky neboli. Žili v usporiadanom a harmonickom manželstve, manželka sa venovala práci pre postihnutých a manžel mal firmu, navzájom si pomáhali, cez víkendy a vo voľnom čase sa venovali zveľadovaniu chalupy. Namietala tvrdenia manžela, že jej vykonával 24 hodinovú asistenciu, ktorú podľa zákona mohol vykonávať len 4 hodiny denne, na zabezpečenie základných hygienických úkonov, nakoľko má manželka priznanú osobnú asistenciu v rozsahu 17 hodín denne, ako aj to, že by sa manžel musel starať cez týždeň o všetky veci, ako to uvádzal. Manžel ju len prepravoval autom, sprevádzal na rôzne akcie, čo robil rád a poskytoval pomoc manželke iba večer pred spaním, čo považuje vzhľadom na to, že súd manželia, za samozrejmé, že si navzájom pomáhajú tak, ako môžu. Manželka sa so svojimi asistentkami snažila udržiavať chod domácnosti, riešila všetky úradné záležitosti a manžel sa staral napríklad o opravy v domácnosti a podobne. V poslednom období však už manžel s činnosťou organizácie veľmi nepomáhal a obmedzil sa iba ráno na odvoz do práce a poobede odvoz z práce. Ďalej manželka uviedla, že od uzavretia manželstva spoločne snívajú o bezbarierovej chalúpku, ktorú si nakoniec v roku 1999 aj zabezpečili a do roku 2014 pomaly a pracne opravovali a prispôbovali svojim potrebám. O túto chalupu sa celé roky starala matka manželky, ktorá tam aj bývala a manželia na chatu chodili v lete každý víkend a na dovolenky. Matka manželky sa takto starala o chalupu 11 rokov, až pokiaľ v roku 2013 ochorela na Alzheimerovu chorobu a onkologicky. Preto manželka považovala za svoju povinnosť vziať ju do Bratislavy a zabezpečiť jej najlepšiu lekársku starostlivosť. Manžel spočiatku so starostlivosťou o chorú matku pomáhal, ale neskôr mu začala vadieť. Práve vtedy, keď manželka potrebovala oporu manžela, ju aj jej matku opustil a Vianoce 2014 strávil s milenkou v ich chalupe. Matka manželky zomrela vo februári 2015 u sestry manželky, ktorá sa o ňu od Vianoc 2014 starala a manžel neprišiel ani na pohreb, čo je manželke veľmi ľúto. Manželka za uvedeným, úplne zmeneným správaním manžela vidí najmä neveru a záujem o inú ženu. Namietala tvrdenie manžela, že je konfliktný a direktívny typ človeka. Nikdy nemanipulovala s nikým a už vôbec nie s manželom, a podľa jej názoru je tento pohľad manžela na ňu zrejme spôsobený negatívnym až nenávisným ovplyvňovaním jeho milenkou. Čo sa týka ich rodinného a manželského života, tak do leta 2014 sa manželia rozhodovali spoločne a nevznikol žiadny problém. O deti manžela sa až do ich plnoletosti starali spoločne obaja a manželka ich mala a stále má rada. Manželka tiež uviedla, že za celé roky nepociťovala to, že by sa s manželom odcudzili a nikdy o ničom takom s ňou ani nehovoril, ani pred podaním návrhu na rozvod neprejavil záujem stretnúť sa, dohodnúť sa, resp. že by bolo potrebné riešiť nejakú krízu. Manžel odmietol navštíviť aj manželskú poradňu. Naopak, od leta 2014 nepríjemne na manželku slovné útočil a psychicky ju deptal, následne na čo manželka zistila, že má takmer o 30 rokov mladšiu milenkú, za ktorou dlhší čas chodil. Podľa názoru manželky manželovi začal vadieť a jej zdravotný stav a skutočnosť, že je na vozíku. Prestal manželke pomáhať. Manželove city k manželke ochladli z dôvodu, že si našiel milenkú, s ktorou si najskôr písali cez internet a neskôr sa začali stretávať. Milenka bývala s manželom a spolu aj s jej maloletými deťmi v spoločnej chalupe, na ktorej manžel na jar v roku 2015 vymenil zámky, znemožnil manželke prístup, odmontoval stropné zdvíhaky a všetky osobné veci manželky a jej matky bez jej súhlasu a vedomia doniesol do Bratislavy. Manželka žiadala manžela, aby vzťah tou ženou ukončil a pokúsili sa spolu riadne fungovať, avšak manžel nemá vôbec záujem krízu

riešiť. Skutočnosť, že ju manžel podvádza bola pre ňu obrovským šokom, a preto aj chcela ukončiť svoj život. Toto s odstupom času ľutuje a považuje za skrat a jej hospitalizácia na psychiatrickom oddelení po záchrane života bola iba 5 dní, na pozorovanie. Manžel ju v nemocnici nebol ani navštíviť a v deň jej príchodu z nemocnice 05.01.2015, sa z vlastného rozhodnutia odsťahoval z bytu. Manželka napokon uviedla, že sa cíti psychicky úplne v poriadku, nemusí a ani nenavštevuje psychológa ani psychiatra. Napriek všetkým uvedeným okolnostiam však manželka nemá záujem rozviesť sa s manželom a to aj napriek skutočnosti, že od januára 2015 nežijú v spoločnej domácnosti, tento stav jej nevedí s tým, že podľa nej môžu žiť ako manželia takto oddelenie aj naďalej. Záverom uviedla, že manželovi vždy bezvýhradne dôverovala, vo všetkom si boli do leta 2014 rovní, mala ho rada a považovala ho za dobrého manžela, až kým si nenašiel milenkú. Rozvod napriek týmto okolnostiam rozhodne nepovažuje za riešenie vzniknutej situácie a pokiaľ by súd manželstvo nerozviedol, je názoru, že veci sa postupom času vyriešia.

4. Manžel prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne k vyjadreniu manželky písomne dňa 09.02.2017 uviedol, že v celom rozsahu trvá na pôvodnom návrhu na rozvod manželstva. Doplnil, že jedným z hlavných dôvodov uzatvorenia manželstva bolo to, že ako manželia mohli získať bezbariérový byt a to výmenou za jeho byt, ktorý v tom čase obýval sám s dvomi neplnoletými deťmi. Bol si od začiatku manželstva vedomý manželkinho zdravotného stavu, a preto sa počas celých 20 rokov ich spolužitia snažil manželke pomáhať, napriek tomu, že bol sám ťažko zdravotne postihnutý. Uviedol, že manželka sa hanbila za to, že on má už deti z predchádzajúcich vzťahov s dvomi ženami a snažila sa to pred okolím tajiť, čo spochybňuje jej tvrdenie, že vstupovala do manželstva úprimne z lásky, avšak vedela, že keď sa dokázal postarať sám o svoje deti, tak sa dokáže postarať aj o ňu. Ďalej manžel uviedol, že po celú dobu pomáhal manželke s činnosťami v centre, kde robila sociálne poradenstvo, ktorým sa venovala celé dni, a aj doma do neskorých večerných hodín a ich spoločné rozhovory boli iba o problémov druhých ľudí, ktoré sa snažila manželka riešiť, z čoho bol manžel unavený a frustrovaný. Manželka nemali veľa priateľov a pokiaľ nejakých mali, išlo o pracovné vzťahy, nie na dlho, lebo sa všetkých snažila manželka poučovať ako majú žiť, rovnako, ako jeho deti a vnúčatá. Manžel uviedol, že s manželkou žije oddelenie od jesene 2014, býva na ich chalupe sám a nie je pravda, že sa stará o maloleté deti svojej priateľky, nakoľko je matkou iba dospelé dcéry. Potvrdil, že má priateľku, s ktorou však nežije v spoločnej domácnosti a trval na svojom vyjadrení, že ho manželka citovo vydierala tým, že ak sa k nej nevráti bude ju mať na svedomí. Napokon manžel uviedol, že nechápe postoj manželky, ktorá nesúhlasí s rozvodom, ale zároveň jej nevedí a súhlasí s tým, že nebudú žiť spoločnej domácnosti ako manželia, ale oddelenie. Preto manželstvo si neplní žiadnu zo základných funkcií, keď už dva a pol roka nežijú manželia v spoločnej domácnosti, nehospodária spolu, intímne sa nestýkajú, nemajú spoločné deti, manžel k manželke nič necíti a ani nemá záujem na obnovení manželského spolužitia.

5. V následnom písomnom vyjadrení zo dňa 12.04.2017 manželka ešte doplnila, že si manžela brala z lásky po ročnej známosti, manžel bol dobrý, pozorný a nápomocný, všetko spolu riešili a takto to bolo až do septembra 2014. V roku 2002 spoločne založili Centrum samostatného života, kde manželka robila poradenstvo pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím pre celé Slovensko. Táto práca bola náročná, a preto aj doma často písala odpovede na otázky klientov. Prácu v centre ukončila z finančných dôvodov, avšak až doposiaľ sa venuje na dobrovoľnej báze poradenstvu a pomoci pre ľudí so ZŤP. Čo sa týka tvrdenia manžela, že v manželstve chýbala láska, je jej to ľúto, ale potom chýbala iba zo strany manžela, pretože ona si ho vážila, mala ho rada a prekvapilo ju, že si našiel a zoznámil sa s inou ženou, o ktorej sa manželka dozvedela až v septembri 2014. Manžel po priznaní k nevere, začal z domu pravidelne odchádzať, bol agresívny, nepríjemný, čím manželku psychicky deptal, čo vyvrcholilo na Vianoce 2014. Vtedy manželka žiadala manžela, aby strávil Vianoce s ňou a s jej ťažko chorou mamou, aby do ich chalupy nedoniesol milenkú a nezneuctil ich spoločný majetok. Manžel napriek jej prosbám odišiel, celé Vianoce 2014 strávil s inou ženou na ich chalupe. Manželka to ťažko niesla, túto bolesť nedokázala zvládnuť, nevedela si predstaviť žiť s vedomím, že ju manžel podvádza a klame. Potom, čo sa manžel odsťahoval dňa 05.01.2015 zo spoločnej domácnosti, manželka prežila veľmi ťažké a náročné obdobie, pretože mu bez výhrad verila. Napriek všetkému, čo musela prežiť, a čo prežíva kvôli konaniu a rozhodnutiam manžela, napriek tomu, že s ňou manžel nechce žiť, nijako jej nepomáha a ani finančne jej neprispieva na výživné, je stále presvedčená, že môžu žiť aj naďalej tak ako doteraz, tzn. oddelene, a preto s rozvodom manželstva nesúhlasí. Pre prípad, že by súd dospel k opačnému záveru a manželstvo rozviedol, právny zástupca manželky žiadal, aby bol manžel zaviazaný na náhradu trov konania manželky, pretože zavinil rozvrat manželstva a aj predmetné konanie o rozvod.

6. V rámci odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že manželstvo účastníkov konania je dlhodobo a vážne rozvrátené, vôbec si neplní svoje spoločenské poslanie a účel, a nie je reálny ani predpoklad obnovenia, riadneho a plnohodnotného manželského spolužitia. Účastníci ako manželka spolu nežijú, nepomáhajú si, nezaujímajú sa jeden o druhého, intímne sa nestýkajú, nehospodária spolu a z tohto manželstva nepochádzajú ani maloleté deti. V manželstve účastníkov konania sa nenapĺňajú jeho základné funkcie, pretože manželka žijú dlhodobo oddelene po všetkých stránkach a neprejavujú reálny záujem o zmenu takéhoto stavu. Zo strany manžela je zrejmé, že v dôsledku pretrvávajúceho neuspokojivého partnerského života, asi 5 - 6 rokov nepociťuje citovú väzbu k manželke, pričom od roku 2014 udržiava vážnu mimomanželskú známosť s inou ženou, nie je ochotný toto citové odcudzenie prekonať, obnovenie manželského spolužitia odmieta a považuje ho za nereálne. Obaja manželka vnímajú, že manželstvo je nefunkčné, obaja si dlhodobo riešia svoje životy nezávisle a venujú sa oddelene pracovným a iným aktivitám, navyše manžel udržiava dlhodobo mimomanželský vzťah, ktorý považuje za vážny. Súd mal za preukázané, že zo strany manžela absentuje akýkoľvek záujem o obnovenie manželských vzťahov. Zo strany manželky je tento záujem síce deklarovaný, avšak iba v záujme formálneho udržania manželstva, bez reálneho záujmu o jeho faktické naplnenie. Manželka veľmi ťažko znášala nadviazanie mimomanželského vzťahu zo strany manžela s omnoho mladšou ženou, doposiaľ sa s tým nezmierila, avšak v súčasnej dobe túto skutočnosť akceptuje do tej miery, že sama nejaví záujem o spolužitie a obnovenie citových väzieb s manželom. Rozvod manželstva však odmieta s tým, že môžu byť aj naďalej manželka a žiť oddelenými životmi, čo manžel zásadne odmieta. Súd sa pokúsil i o zmierenie manželov, a to z dôvodu nesúhlasu manželky s rozvodom manželstva, avšak k zmiereniu a obnoveniu vzájomných citov neprišlo, keď manžel nemá žiadny záujem na zachovaní manželstva a táto snaha manželky je výlučne jednostranná. Z výpovedí oboch účastníkov konania je zrejmé, že ich manželstvo neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií, tak, ako to predpokladá Zákon o rodine, minimálne 3 roky u nich úplne absentuje manželské spolužitie, vzťahy manželov sú formálne. Manželka dlhodobo nezdieľajú žiadne spoločné aktivity, záujmy, bežné rodinné a osobné záležitosti, nevedú spoločnú domácnosť. Ani obava z prípadného nepriaznivého ekonomického dopadu v dôsledku majetkového vyporiadania bezpodielového vlastníctva manželov po rozvode, ktorú vyjadrila manželka, nie je dôvodom pre vynútené udržanie manželstva, proti vôli druhého manžela. Z vyjadrení účastníkov tiež vyplynulo, že manžel do určitej miery zabezpečoval a pomáhal manželke, ktorá je osobou so zdravotným postihnutím a je na invalidnom vozíku, avšak túto potrebnú starostlivosť má manželka zabezpečenú prostredníctvom osobných asistentov. Starostlivosť manžela bola poskytovaná v čase keď žili v spoločnej domácnosti a bola vyjadrením spolupatričnosti manželov, ich vzájomného rešpektu a pomoci, avšak podľa manžela postupom času bol vzťah manželov dobrý len potiaľ, pokiaľ sa absolútne podriaďoval požiadavkám manželky a neprejavoval iné názory. Navyše pomoc a starostlivosť manželka vyžadovala bez ohľadu na potreby manžela, ktorý sa prispôbil jej pracovným zvykom (pracovala pri počítači do neskorých nočných hodín), absentovala vzájomnosť pri zohľadnení možností a schopností oboch. Tieto okolnosti a osobitosti daného manželstva, súd rovnako nepovažoval za relevantný dôvod zachovania manželstva, proti vôli druhého manžela, pokiaľ sa jednotlivé uvedené funkcie manželstva nenapĺňajú, a manžel sa domáha rozvodu manželstva práve z dôvodu, že nie je takéto spolužitie ďalej schopný tolerovať a zmieriť sa s ním. Nemožno od takého manžela spravodlivo požadovať zachovanie formálneho manželského spolužitia s manželkou proti vôli manžela. Ak by aj súd k uvedenému pristúpil, je zrejmé, že by vynútené zotrvanie jedného manžela v manželstve nevedlo k pozitívnemu urovneniu vzájomných vzťahov, ale práve naopak by mohlo priniesť ich zhoršenie. V konaní neboli tvrdené a ani preukázané žiadne prípadné pozitíva plynúce zo zachovania formálneho manželstva účastníkov. Súd pri svojom rozhodovaní vzal na zreteľ i vek oboch manželov a dĺžku trvania manželstva, avšak zo samotných vyjadrení manželov je zrejmej absencia manželského spolužitia vo všetkých oblastiach, citových väzieb medzi manželmi a napokon aj zrejmej rozdielne predstavy o vzájomnom manželskom spolužití.

7. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že keď sa v rámci svojej činnosti, pokúsi o zmierenie manželov, predpokladom je obojstranný záujem manželov o zmierenie a o obnovenie manželského spolužitia. Úlohou súdu v konaní o rozvod manželstva nie je riešiť narušené vzájomné vzťahy manželov, aleje úlohou súdu zistiť, či manželstvo účastníkov je partnerským zväzkom, v rámci ktorého manželka dokážu spolu žiť a riešiť vážne životné otázky, byť si navzájom oporou, vzájomne komunikovať, pomáhať si a napĺňať partnerský život aj po citovej a sexuálnej stránke a v prípade, že vychovávajú maloleté deti, tiež vytvárať vhodné rodinné, výchovné a citové prostredie pre nich. Pokiaľ uvedené predpoklady absentujú a účastníci nejavia záujem o ich obnovenie resp. toho reálne nie sú schopní, súd takéto manželstvo rozvedie a konštatuje príčinu uvedeného stavu, resp. rozvratu manželstva. Na základe uvedeného je zrejmej, že manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z funkcií manželstva tak, ako to vyžaduje

Zákon o rodine a tento stav je dlhodobý. Základné postuláty manželstva sa v danom prípade dlhodobo prestali naplňať, čo i napriek dĺžke trvania manželstva, súd považuje za prvoradé. Preto, pokiaľ jeden z manželov, v danom prípade manžel, nie je so spôsobom spolužitia spokojný, aj napriek dĺžke trvania manželstva, nemožno ho nútiť zotrvať v takomto nefunkčnom zväzku. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by považoval za vhodné a potrebné zachovať manželstvo účastníkov konania. Za týchto okolností, keď manželia nežijú v spoločnej domácnosti a v súčasnej dobe žijú viac ako 3 roky oddeleným životom, manželstvo je len formálnym zväzkom, ktorý neplní svoj účel, jeden z manželov úplne stratil záujem o zachovanie manželstva a dlhodobo udržiava vážny mimomanželský vzťah, súd jeho návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov rozviedol.

8. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva, považoval súd na základe vyjadrení manželov, úplné citové odcudzenie zo strany manžela, hľadanie mimomanželských známostí u manžela prostredníctvom internetových stránok a následne udržiavanie dlhodobého mimomanželského vzťahu, pre ktoré stratil záujem o manželku, o ďalšie zotrvanie v manželskom zväzku a o obnovenie plnohodnotného manželského spolužitia a to čiastočne aj v dôsledku mimoriadnych pracovných ambícií manželky na úkor zníženého záujmu o potreby manžela a jeho nenaplneného rovnocenného partnerského vzťahu.

9. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V danom prípade súd vzhľadom na dané okolnosti a zistené príčiny rozvratu manželstva, konkrétne to, že dôvodom podania návrhu na rozvod manželstva bol jednostranný nezáujem manžela na zotrvaní v manželskom zväzku (i keď formálnom), pre dlhodobý mimomanželský vzťah, možno konštatovať, že manželka konanie o rozvod nezavinila, nemala záujem sa vôbec rozvádzať a napriek tomu, že súd návrhu vyhovel, považoval za spravodlivé, aby trovy rozvodového konania, ktoré v tejto súvislosti vznikli manželke, znášal a uhradil v plnom rozsahu navrhovateľ rozvodu, tzn. manžel.

10. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie manželka. Svoje odvolanie manželka odôvodnila tým, že napriek jej písomným vyjadreniam, ako aj priamym vyjadreniam na pojednávaní konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a uvedené informácie o jej osobe a spolužití z manželovej strany boli zavádzajúce a nezakladajú na pravde. Má za to, že konajúca sudkyňa jej na pojednávaní nedala dostatočný priestor na vyjadrenie na jej obhajobu, viac priestoru na vyjadrenie dávala manželovi, ako navrhovateľovi. Uvedené nepravdivé vyjadrenia manžela, ktoré sú v rozsudku, musí touto formou uviesť na pravú mieru. Vyjadrenia manžela uvedené v rozsudku sú založené na nepravdách, výmysloch a ohováraní. V konečnom dôsledku nemal súd brať do úvahy vyjadrenie manžela, že sa cítil len ako asistent, pretože ako manžel mal povinnosť manželke pomáhať v rámci možností a vtedy, keď to z dôvodu fyzického postihnutia potrebovala. Ona naopak, pomáhala jemu a konala v domácnosti tak, ako v rámci svojich možností, aj s pomocou osobnej asistentky mohla. Má za to, že si boli celý čas spolužitia rovní v právach aj v povinnostiach, pomáhali si navzájom, rozhodovali sa o veciach spoločne. Manželstvo bolo funkčné a dobré až do septembra 2014. O ich spoločných aktivitách svedčí množstvo albumov fotografií z výletov, akcií a rôznych činností. Odlúčenie a zmeny chovania sa zo strany manžela nastali v dôsledku známosti so ženou zo sociálnej siete. Preto začal hľadať cestičky ako uniknúť v zložitom a ťažkom období, keď ochorela jej mama, zo zodpovednosti a pomoci v manželstve. Na sociálnych sieťach začal vyhľadávať kontakty so ženami. Nakoniec začal žiť od neho o 30 rokov s mladšou ženou, s ktorou sa takto zoznámil a týmto spôsobom sa rozhodol uniknúť z ich spoločnej domácnosti. Má za to, že informácie, ktoré manžel uvádzal na adresu jej matky sú neakceptovateľné, pretože matka bola sebestačná a obom plne nápomocná do roku 2014. Avšak keď už sama nevládala, odmietol jej pri nej pomáhať. Keď si zlomil nohu on, bola to jej matka a asistentka, ktoré mu pomáhali. Jej rodina je vzdialená 200 km, avšak jeho rodina býva v Bratislave a za celý čas ho neprišli ani pozrieť, nie to ešte pomôcť, taká je pravda. Jeho dve deti, ktoré manželka vychovala a postavila na nohy, pravidelne k nim chodili podľa ich možností. Nie je pravda, že ich nenavštevovali, alebo žeby sa predtým boli odcudzili. Súdu nehovoril pravdu ani v tomto prípade. K ďalším vyjadreniam manžela na svoju obranu manželka uviedla, že jeho vyjadreniami voči nej ide aj o urážku na cti, keď vypovedal, že len on robil všetko pre ňu a jej starostlivosť, ale pomoc a starostlivosť z jej strany okolo chodu domácnosti úplne negoval. Žiadnu pomoc navyše od neho nikdy nevyžadovala, avšak často bol problém, aby jej pomohol a vyšiel v ústrety, keď nemala k dispozícii asistentku. Inak sa plne mohol venovať sebe i firme. Vďaka jej hospodárnosti, iniciatíve a organizovanosti domácnosti manželia nadobudli to, čo majú nie kvôli tzv. starostlivosti manžela o ňu. Ak tvrdil, že bol roky manželkou „utláčaný“, tak nehovorí pravdu! Je toho názoru, že by bol potreboval psychologickú pomoc, keďže nikdy, po celé dlhé roky jedným

slovom nikomu nič nespomenul, že by mu vadilo manželstvo s ňou, že to mal ťažké a podobne, a tieto argumenty nepravdivo tvrdí len od času, ako bol usvedčený z cudzoložstva od septembra 2014. Za svoje hrubé a urážajúce správanie a konanie, ktorým sa prejavil po odhalení nevery, sa jej nijako neospravedlnil, ani za to, do akej veľmi ťažkej a zložitej životnej situácie vlastnú ženu, čo mu postavila život na nohy (predtým než sa vrátil k svojmu pôvodnému striedaniu žien pred 20 rokmi) dostal. Manžel tvrdí, že si hľadal iné známosti z dôvodu manželkinej, podľa neho, autoritatívnej povahy, pričom jeho osobná história vypovedá o niečom inom. Je neodškrípateľný fakt, že len počas ich spoločných 20 rokov života žil usporiadaným životom a to vďaka nej, ako manželke a jej morálnemu prístupu k manželovi a k ostatným ľuďom. Je urážkou na cti tvrdiť o manželke nepravdivé vyhlásenia po rokoch slušného spolužitia a budovania všetkého, čo spoločne nadobudli. Manželka má za to, že bola natoľko obetavá a bez ťažkostí ho prijala s dvomi maloletými deťmi od 2 rôznych žien, zahŕňala ho láskou a vernosťou i starostlivosťou so samozrejmosťou a to nielen preto, že to zákon o manželstve žiada. Taktiež považuje za urážku na cti tvrdenie, že sa nevydávala z lásky, keďže kvôli manželovi všetko opustila a celý svoj život obetovala spoločnému šťastiu. Manžel sa jej nikdy nemusel podriaďovať a bol vždy nezávislý v konaní a rozhodovaní, jednoducho to má v povahe. Napriek tvrdeniu súdu, že sa pokúsil o zmier, má za to, že k takémuto aktu nedošlo nijakým spôsobom a nedošlo k žiadnej mediácii, návšteve poradne, a teda neboli použité ďalšie prostriedky procesnej obrany, kde by sa zistilo, či mal a má manžel psychické problémy, nikdy jej nič nenačrtol a nepovedal a ani nekomunikoval s ňou o jeho problémoch, či sa nedalo zabrániť rozpadu aj týmto konaním. Nezakladá sa na pravde ani to tvrdenie, že nemali, osobne ona, žiadnych priateľov. Vždy mala a doteraz má priateľky a spoločne práve so známymi chodili na výlety a rôzne pobyty. Avšak po internetovej známosti všetko neguje, dlhoročných priateľov ignoruje a tak sa otočil, že rozbil úplne všetko, čo spoločne vybudovali. Nedá sa očakávať a neočakáva, že muž, ktorý si nájde milenkku bude okoliu i súdu spievať ódy a chváliť akokoľvek dobrú manželku. Nie je však ani prípustné, aby urážal rôznymi spôsobmi manželku a opakoval nepravdy aj pred súdom a to sa jednostranne uvedie v rozsudku. Je presvedčená, že manželovi, ale najmä jeho milenke ide jednoznačne o vypočítavosť a o získanie ich spoločne nadobudnutého hmotného majetku. Ide tu o zisťné dôvody. Tridsaťročný rozdiel v mileneckom vzťahu nenasvedčuje o úprimnosti vzťahu, najmenej z jednej strany, ako to uviedol aj jej právny zástupca na pojednávaní. Má za to, že ako muž a žena mali v manželstve rovnaké práva a rovnaké povinnosti, vzájomne si pomáhali a vytvárali zdravé rodinné prostredie. Napriek negatívnym vyjadreniam manžela, ktoré sa dali očakávať, nepokladá za akceptovateľné rozhodnutie súdu rozviesť ich manželstvo. Tri roky žijú odlúčené svojím životom a takto to vzhľadom na ich vek a zdravotné postihnutie môže byť už aj naďalej. Súd prvej inštancie nezobral do úvahy tieto okolnosti, nesprávne posúdil jej životnú situáciu a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Nevidí naďalej dôvod, aby došlo k rozvodu jej manželstva s navrhovateľom, a preto nesúhlasí s rozsudkom, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Z uvedených dôvodov žiada, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený tak, že sa návrh navrhovateľa zamietajú.

11. K odvolaniu manželky sa vyjadril manžel, ktorý uviedol, že ich manželstvo si neplní žiadnu zo základných funkcií, nežijú spolu v spoločnej domácnosti od septembra 2014 t.j. 3,5 roka, z manželstva nemajú žiadne deti, neohospodária spolu, intímne sa nestýkajú. K manželke nič necíti a nemá záujem na obnovení manželského spolužitia tak, ako to na pojednávaní o rozvode jasne povedal, na priamu otázku sudkyne na pojednávaní. Má za to, že je nehorázne tvrdenie manželky, že jej na pojednávaní nedala sudkyňa dostatočný priestor na vyjadrenie sa k jeho návrhu na rozvod. Na pojednávaní dostal priestor aj jej právny zástupca. Na pojednávaní o rozvod manželstva sa manžel jasne vyjadril, prečo podal návrh na rozvod, len chcel objasniť niektoré vyjadrenia manželky pri jej odvolaní sa proti rozsudku. Nikdy nežiadal, aby sa manželkine súrodenci starali o neho, keď utrpel komplikovanú zlomeninu nohy, chodila k nim jeho dcéra z prvého manželstva. Len manželku prosil a žiadal, aby opateru o jej matku prevzali jej zdraví súrodenci, keď sa obaja v tom čase pohybovali na vozíku a keď už v tom čase bola jej matka chorá, ale manželka to rázne odmietla, i keď jej súrodenci s tým súhlasili. Na okraj toho uviedol, že jej matka sa aj pred ňou vyjadrila, že manžela má radšej ako ju, z dôvodu jej autoritatívnej povahy. Jeho vyjadrenie k tomu, čo je v odvolaní manželky o rozvode, že striedal ženy pred ich svadbou je také, že z jej strany ide o úmyselné zavádzanie. Áno je pravda, že má dve deti toho času už dospelé, s dvoma ženami, z prvého manželstva má dcéru, o ktorú sa prestala jej matka starať, tak podal žiadosť o rozvod a dcéra mu bola súdom zverená do jeho starostlivosti. Po uplynutí 2 rokov mal družku s ktorou má syna, ale po narodení syna ho táto žiadala, aby dcéru dal do ústavu, preto sa rozišli a tým pádom sa odmietla starať o syna, tak sa sám 12 rokov staral o svoje dve deti. Ešte pred ich svadbou s manželkou sa stalo to, že jeho deťom a jemu prikázala zatajiť, aby to jej rodine nepovedali, že si berie za manžela muža, ktorý má deti s dvoma ženami. To jasne svedčilo o tom, že keby tam bola zo začiatku z jej strany úprimná láska, tak by sa pred

svojou rodinou za to nehanbila a je presvedčený, že to jej rodina ani doteraz nevie. A prečo neguje a ignoruje tých pár spoločných priateľov, ktorých má? Lebo ich manželka oslovila, aby s ním prerušili kontakt. S jeho deťmi žili spolu v spoločnej domácnosti po svadbe, spolu sa o ne starali, ale dcéra sa po roku vydala a odišla k manželovi a syn keď dospel, zo dňa na deň odišiel, len sa vyjadril, že už stačilo. Keď odišiel on zo spoločnej domácnosti s manželkou, jeho vzťahy s jeho deťmi sa konečne napravili. K vyjadreniu manželky, že má psychické problémy sa môže len pousmiať, lebo pravda bude niekde inde. Keď si niekto dva krát siahne na život, to nie je skratom, ale premyslený čin a citové vydieranie, keď pred tým manželka napísala a dopredu prichystala rozlúčkové listy a v liste už delila ich spoločný majetok a ich finančné úspory. A to, že si ešte dala tu námahu prepísať všetky jeho listy, ktoré jej posielal pred svadbou a potom si z toho dala v tlačiarňi vytlačiť brožúrky v počte asi 100 kusov, ktoré potom rozposlala celej rodine a priateľom a známym, tak to o niečom svedčí a myslí si, že to už zaváňa aj trestným činom o listovom tajomstve a súkromí. No a ďalší jej blud je, že ho chce priateľka pripraviť o majetok, pripomína, že má dve deti, ktoré sú po ňom právoplatnými dedičmi. S priateľkou sa stretáva už 3,5 roka, ale nežijú spolu v spoločnej domácnosti. A týmto asi jej právnomu zástupcovi pokazil štatistiku, keď sa na pojednávaní vyjadril, že takéto vzťahy pri vekovom rozdiely sú len krátkodobým úletom. Má za to, že k ďalším skutočnostiam je zbytočné sa vyjadrovať, lebo je to slovo proti slovu. Záverom uviedol, že sa znova musí zamyslieť nad tým, ako píše manželka v odvolaní proti rozsudku, že môžu a súhlasí s tým, aby žili takto naďalej oddelene, ale napriek tomu nesúhlasí s rozvodom, keď ich manželstvo neplní a nebude plniť žiadnu zo základných funkcií. Má za to, že toto jej odvolanie je účelové a zámerne, lebo keď sa jej sudkyňa na pojednávaní jasne pýtala prečo nesúhlasí z rozvodom, jej vyjadrenie bolo, že je veriaca a pobožne založená, ale keď súd v rozhodnutí zruší ich manželstvo bude súhlasíť. Na základe skutočností vyššie uvedených navrhuje, aby súd zamietol odvolanie manželky proti rozsudku sp.zn. 16Pc/7/2016.

12. Manželka sa vyjadrila k vyjadreniu manžela a uviedla, že tak, ako sa odvolala voči rozsudku, trvá na všetkých svojich vyjadreniach a uvedených faktoch. Je však ešte nevyhnutné, aby na niektoré vyjadrenia manžela zo dňa 9.3.2018 reagovala a upresnila nepravdivé informácie ním uvádzané. V spoločnej domácnosti nežijú od 5. januára 2015, keď sa manžel dobrovoľne odsťahoval a nie od septembra 2014, ako nesprávne vo svojom vyjadrení uvádza. Tri roky teda býva v ich spoločnom dome v Krškanoch 204, kde má nahlásený aj prechodný pobyt. Manžel nevie, ako a čím argumentovať, tak stále spomína zlomeninu svojej nohy z januára 2012, čo nemá nič spoločné s tým, že manželku v lete v roku 2014 začal podvádzať s milenkou a tajil to, kým na to neprišla. Nepravdivo uvádza, že keď mal zlomenú nohu, chodila k nim pomáhať jeho dcéra. Nebolo to vôbec tak. Starala sa o neho manželkina osobná asistentka, pomáhala v domácnosti a celý týždeň u nich aj spávala, kým sa manžel nezotavil. Pár dní sa pohyboval na vozíku a potom vedel chodiť o barlách. Mal aj ortézu, takže po určitej dobe bol v podstate úplne sebestačný. Jej matka ešte bola vtedy fyzicky i psychicky na tom dobre a tiež pomáhala s domácnosťou ako mohla. Môže doložiť aj foto z toho obdobia. Manželka ďalej uviedla, že jej súrodenci bývajú 200 km od Bratislavy, kým jeho súrodenci bývajú v Bratislave, a počas toho úrazu ho neprišli ani pozrieť. Počas jeho úrazu neprišli ani pomôcť a ani ho pozrieť. Považuje túto udalosť za účelové vyťahovanie problému z minulosti. Manželkina mamka vážne ochorela až na jar 2014 a zomrela na jar v roku 2015. Keď najviac potrebovala pomoc, tak ich manžel obe nechával žiaľ samé a je smutné, že ju vôbec spomína, že jeho mala radšej, keďže jej ani na pohreb neprišiel. Manželka má za to, že nemá autoritatívnu povahu a nikdy ani nemala. Naopak, nemá rada hádky a násilie v akejkoľvek podobe. Manžel to dobre vie. Za dvadsať rokov sa riadne ani nepohádali a nemali ani tichú domácnosť. Všetko manželovi začalo vadíť na nej, až keď si našiel milenkú, a prestal mať záujem o ňu a o spolužitie s ňou. Je hlboko presvedčená, že ju opustil kvôli jej zložitému a ťažkému zdravotnému postihnutiu, pretože mu bolo čoraz viac zaťažko jej pomáhať pri denných úkonoch a činnostiach, keďže je imobilná a pohybuje sa na elektrickom vozíku. Mal to chlapsky priznať na súde a nie očierňovať ju a vymýšľať si nepravdy. Preto hľadal únik zo vzťahu. Po 20 rokoch manželstva začal hľadať na sociálnych sieťach kontakty. Našiel si o 30 rokov mladšiu ženu z internetu, mladšiu než jeho dcéra a začal ju s ňou podvádzať. Keď to bolo v manželstve s ňou žiť také zlé, tak prečo bol vo vzťahu 20 rokov a všetkým tvrdil, že akú má super manželku? To, že teraz tvrdí, že z jej strany to nebola úprimná láska je tiež účelové. Že žije s milenkou 3 roky, to je argument? Mrzí ju, že v manželovi nezostala ani štipka slušnosti a sebareflexie, aby si priznal, ako si našiel milenkú a opustil manželku po 20 rokoch slušného spolužitia, a teraz si hľadá dôvody, aby sám pred sebou dobre vyzeral. Ani štipka pokory a súdnosti nad tým, čo spôsobil žene, ktorá ho úprimne ľúbila. Navyše teraz tú nešťastnú a pre ňu šokujúcu a nanajvýš bolestivú situáciu z dní, kedy jej oznámil, že má milenkú a odchádza od nej, keď vo väčšom rozsahu užila lieky na upokojenie, stále bezcitne vyťahuje a zneužíva opakovane proti nej. Je toho názoru, že by sa jej ako chlap konečne

za utrpenie, ktoré jej spôsobil, mal ospravedlniť. Ako sa ten, čo podviedol a oklamal môže hrať na toho, komu bolo ublížené? Milenka sa s ním stretáva, čo manžel nepopiera, ale nikde sa k nemu verejne nepriznáva a neukazuje. Zrejme sa na sociálnych sieťach a na verejnosti hanbí s ním ukazovať. Avšak ona stále čaká na rozvod jeho manželstva a na to, aký bude mať z toho prospech. Je nepochybné, že iba táto skutočnosť ju vedie k tomu, aby s manželom naďalej udržovala vzťah. To nie je len jej názor, ale aj názor ostatných, ktorí ho poznali. Podľa jej vedomostí už bolo veľa takých, čo mali zákonných dedičov, ale všetko nakoniec pripadlo „zlatokopke“. Manžel mal pred manželstvom viac vzťahov ako uvádza vo vyjadrení. Povedal jej o niekoľkých a tvrdil, že to boli vždy ženy na vine a opustili ho, preto ostal sám a 12 rokov sa sám staral o dve deti. Potom ona deťom i jemu bola oporou a pomocou 20 rokov. Toto však manžel neuvádza. Nezakazovala nikomu nič, tak ako sa už vyjadrovala predtým. Rodina vedela o jeho vzťahoch pred svadbou, ale nehovorili o tom, pretože za jeho minulosťou sme spravili hrubú čiaru. Vôbec sa nezakladá na pravde ani to tvrdenie, že oslovila jeho dlhoročných priateľov, aby prerušili s ním kontakt. Môžu jej to potvrdiť. Naopak, on prestal mať záujem o dlhoročných priateľov a známych a napísal jej, že má novú rodinu! Ani to nie je pravda, čo tvrdí o deťoch. Jeho dcéra vo veku 18 roku otehotnela, vydala sa a vtedy manžel povedal, že nech býva u svojho manžela. So synom sa pohádal, keď prišiel pomáhať na dome. Vtedy mu povedal, nech sa zbalí a odíde. Syn manžela potom išiel bývať do podnájmu, ale nie kvôli manželke! Manželka má za to, že mala dobré vzťahy s jeho deťmi. Tvrdenie, že právnenému zástupcovi pokazil štatistiku, keď sa na pojednávaní vyjadril, že vzťahy pri (30 ročnom) vekovom rozdiely sú len krátkodobým úletom je postavené na hlinených nohách. Nech tie slová zopakuje po 20. rokoch vzťahu! Manžel je tiež ťažko zdravotne postihnutý, síce zatiaľ sebestačný, ale jeho vek a postihnutie veľa naznačujú, ako to bude v budúcnosti. Manželka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že vyjadrenia manžela sú založené stále na nepravdách, fabuláciách a ohováraní. Napriek všetkému, ako sa manžel zachoval, koľko utrpenia a problémov jej spôsobil, necíti k nemu hnev ani odpor. Je to jeho rozhodnutie, že žije s milenkou a prestal jej byť oporou a pomocou, ako na začiatku vzťahu sľúbil. Od samého začiatku ich vzťahu vedel, že má svalovú dystrofiu, teda progredujúce ochorenie a vedel, čo to bude obnášať v budúcnosti. Vedel aj to, že bude potrebovať čoraz viac pomoc inej osoby. Ako manželia si vzájomne pomáhali, každý z nich v rámci svojich možností. Pomáhala im aj jej rodina a jej mamka. Manželka uviedla, že mala a má k dispozícii aj asistenciu. Preto zvládala tzv. ženské práce aj s pomocou asistentiek. Stojí si za svojimi vyjadreniami, ktoré súdu doručila a prehlasuje, že sú pravdivé a skutočné. S manželom viac ako tri roky žijú odlúčene, každý svojim životom. Každý z nich má kde bývať a takto to vzhľadom na ich dôchodcovský vek a zdravotné postihnutia môže ostať. Manžel sa rozhodol pre neveru a odchod zo spoločnej domácnosti. Zasiahol ju to, ale ak tri roky fungujú od seba bez problémov, tak takto odlúčení môžu žiť naďalej. Súd prvej inštancie na pojednávaní nezobral do úvahy tieto okolnosti, nesprávne posúdil jej životnú situáciu a rozvod by nemal byť konečným verdiktom. Je presvedčená o tom, že v ich situácii nemusí dôjsť k rozvodu manželstva, pretože obaja majú vyriešenú existenciu a bývanie, ostatné veci nie sú už podstatné. Z uvedených dôvodov žiada, aby bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený tak, že súd návrh navrhovateľa zamietla.

13. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem,) a dospel k záveru, že odvolanie manželky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 20.02.2019 (§ 378 C. s. p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola manželka, právny zástupca manželky a navrhovateľ, upovedomení zákonným spôsobom.

14. Podľa § 23 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

15. Vykonaným dokazovaním mal odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie za preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené, že ich manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Účastníci ako manželia spolu nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, spolu nehospodária, nie sú si navzájom oporou. Z opisu skutočného stavu vyplýva, že navrhovateľ od januára 2015 nežije s manželkou v spoločnej domácnosti, v súčasnosti žije sám, z dôvodu, že nadviazal v priebehu roka 2014 mimomanželskú známosť, prostredníctvom sociálnej siete. Z jeho vyjadrení v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj z jeho písomných vyjadrení vyplýva, že nemá záujem na obnovení manželského

spolužitia. V danom prípade má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie veci vo veci t.j. zistenie možnosti obnovenia manželského spolužitia. V predmetnej veci odvolací súd zdôrazňuje, že obnovenie manželského spolužitia je možné podporiť iba za situácie, že jeden z manželov sa takémuto obnoveniu manželského spolužitia nebráni. Inak povedané, obaja manželia sú ochotní spolupracovať pri obnovení manželského zväzku. Žiaľ, v tomto prípade táto podmienka naplnená nebola, nakoľko manžel odmietal obnovenie manželského spolužitia, a preto ani súd nemohol direktívnym spôsobom toto obnovenie spolužitia nariadiť. Je potrebné si uvedomiť, že manželstvo je dobrovoľný zväzok dvoch ľudí, a pokiaľ jeden z nich nie je ochotný žiť v tomto zväzku, ani súd ho k tomu nemôže prinútiť. Skutočnosť, že manžel sa zachoval spôsobom popísaným v rámci konania (nadviazanie mimomanželskej známosti) je potrebné vyhodnotiť na ľarchu manžela, nakoľko tento jeho prístup bol dôvodom rozpadu manželstva, a teda aj odvolací súd má za to, že manžel svojím nezodpovedným prístupom k manželstvu a k manželke zapríčinil rozpad manželstva.

16. Na základe uvedeného je možné ustáliť záver, že manželstvo účastníkov neplní ani jednu z funkcií manželstva, tento stav je dlhodobý. Vzhľadom na nechotu navrhovateľa žiť v spoločnej domácnosti a prispôbovať sa jeden druhému nie je predpoklad, že by títo manželské spolužitie obnovili. Na základe uvedeného súd prvej inštancie správne manželstvo účastníkov rozviedol, a odvolací súd predmetný výrok vzťahujúci sa k rozvodu manželstva, ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP). Odvolací súd dáva do pozornosti manželky, že nie možné zachovať v tomto prípade formálne manželstvo (každý z manželov bude žiť svojím spôsobom života), hlavne za situácie, že jeden z manželov trvá na rozvode manželstva. V takomto prípade musí súd vždy rozhodnúť a nemôže z týchto dôvodov návrh na rozvod manželstva ako nedôvodný zamietnuť.

17. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

18. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého môže súd náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V danom prípade odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie a vzhľadom na zistené príčiny rozvratu manželstva, konkrétne, že dôvodom podania návrhu na rozvod manželstva bol jednostranný nezáujem manžela na zotrvaní v manželskom zväzku (i keď formálnom), pre dlhodobý mimomanželský vzťah, možno konštatovať, že manželka konanie o rozvod nezavinila, nemala záujem sa vôbec rozvádzať a napriek tomu, že odvolací súd potvrdil rozsudok prvej inštancie, považoval za spravodlivé, aby aj trovy odvolacieho konania, ktoré v tejto súvislosti vznikli manželke, znášal a uhradil v plnom rozsahu navrhovateľ rozvodu, tzn. manžel. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 C.s.p.

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).